

delsen ffer til udenbys eller til indenbys Mand; da nemlig, — som foran bemærket — Salg af udskiftede Jorder endog til indenbys Mand ved Reskript af 26de April 1794 var forbudt og først nu blev tilladt, var det naturligt, at Afgift til Ræmmerkassen ved Slig Jords Afhændelse ubetinget blev paabuden, jfr. Rancelliskrivelse af 14de Mai 1822.

2) Hvad de sidstnævnte Jorder angaar, bliver, naar disse afhændes, paa samme Maade at erlægge aarlig Afgift og ved Forandring af Eier Recognition, dog saaledes at Afgiften og Recognitionen dels kun bliver at svare med det Halve af foransførte Beløb, dels kun indtræder, naar Afhændelsen ffer til udenbys Mand. Ligesom disse Jorder saaledes frit kunne afhændes til indenbys Mand (hvilket allerede var tilladt efter Reskript af 26de April 1794, jfr. Rancelliskrivelse af 30te December 1817 og 14de Mai 1822), saaledes bortfalder ifølge Rancelliplakat af 15de Juli 1831 Afgiften ogsaa, naar Jorder af den heromhandlede Slags, skjøndt solgte til udenbys Mand dog drives af indenbys Mand saaledes, at Aalen indhøstes til Kjøbstaden.

At Forordningen af 18de Oktober 1811 ikke kan betragtes som en kommunal Skattelov, men at de ved samme og senere Bestemmelser paabudne Afgifter ere begrundede i et privatretligt Forhold, idet de omspurgte Kjøbstadjorder besiddes ikke med fuldkommen, men med ufuldkommen Eiendomsret, og at det er af denne Grund, at der er paalagt disse Eiendomme Jordskyld eller Afgift til Kommunen som oprindelig Eier af samme, fremgaar af det foran Bemærkede og er anerkjendt i den nyeste Lovgivning, nemlig i Lov om den kommunale Beskatning i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn af 11te Februar 1863, i hvis § 2 det hedder, at Kjøbstadens Jordebog skal indeholde en Oversigt over alle de faste Indtægter, der udenfor Beskatning tilflyde Ræmmerkassen, og til disse udenfor Beskatningen fallende Indtægter henveges i Paragrafens Lit. d. udtrykkelig „de aarlige Afgifter, som ved Udskiftningen eller ifølge Forordningen 18de Oktober 1811 §§ 4, 5 og 7 ere paalagte Kjøbstadjorder.“

Ved kongelig Resolution af 15de Januar 1823 er Rancelliet, altsaa nu Indenrigsministeriet, bemyndiget til, hvor en Kjøbstads Bestyrelse attraar en Indskrænkning i den ved Forordningen af 18de Oktober 1811 bestemte Afgift, og de øvrige Omstændigheder tale derfor, at bevilge Saadant. I det Hele ere Forskifterne i bemeldte Forordning aldrig af Administrationen blevne ansete for ubetinget bindende, og de paagældende Forhold ere derfor ofte ved Udskiftningen af de enkelte Kjøbstaders Jorder efter Forslag af de

kommunale Myndigheder blevne ordnede paa en fra Forordningens Bestemmelser afvigende Maade.

Om den i hver Kjøbstad ifær stedfindende Ordning er der af Byraadene meddelt følgende Oplysninger.

Roskilde. Af denne Kjøbstads betydelige Jordtilliggende, der ialt udgør et Areal af 2656 Tønder Land, er et Areal af 1,745 Tønder Land ifølge gamle Transaktioner gaet over i privat Eier og besiddes af Eiermændene med fuldkommen Eiendomsret uden nogen Indskrænkning. De øvrige 911 Tønder Land ere Jorder, der ved Udskiftning allerede før Forordningen af 18de Oktober 1811 traadte i Kraft, ere henlagte til Kjøbstadens Grunde eller forbeholdte Kjøbstaden som særlig Eiendom eller anvendes som Embedsjord m. v. Forordningen af 18de Oktober 1811 §§ 4, 5 og 6 ere saaledes anvendelige paa en Del af disse Jorder, og ved de Undersøgelser, som for nogle Aar siden foretoges i Anledning af en som det viste sig, begrundet Formodning om, at et stort Antal af disse Jorders Eiere igjennem en lang Aarrække ikke havde ydet de dem efter ovennævnte Lovbestemmelser paahvilende Afgifter til Kommunen, oplystes det, at af de 195 Lodder, hvori de ommeldte Jorder vare inddelte, de 166 oprindelig havde været henlagte til Grundene. Paa derom modtagen Indstilling samtykkede Indenrigsministeriet under 21de Oktober 1865 i:

- 1) at den i en længere Aarrække af de til Kjøbstadens Grunde udskiftede Jorder ikke opkrævede Bygafgift og Recognition efter Forordningen af 18de Oktober 1811 estergaves for tidligere og daværende Eiere af disse Jordstykker, dog for de sidste kun forsaavidt de uden Indsigelse fremtidigens erlagde den Jorderne retteligen paaliggende Afgift, medens i modsat Fald Kommunens Ret til Indfordring af de ogsaa for tidligere Tid paadragne Restancer af Afgift og Recognition reserveredes;
- 2) at de Eiere, som burde have erlagt Afgift, men hidtil ingen havde erlagt, skulde erlægge 2 Ekp. Byg pr. Tønde Land, og at de, som burde have svaret høiere Afgift, end de erlagde, skulde erlægge en forhøiet Afgift af 2 Ekp. Byg. Alt uden Hensyn til, hvor mange Eiendomsforandringer der maatte have fundet Sted, dog at de Eiere, som allerede den Gang maatte svare det i Forordningen af 18de Oktober 1811 bestemte Maximum af 1 Tønde Byg pr. Tønde Land, ikke i noget Tilfælde kunde erholde en Forhøielse af Afgiften, og